

tohoto uvéstí jest také článek: »Systematika zákonníků střední Evropy« (Sbor. v. pr. a stát., 1922).

Bylo by tu možno uvéstí ještě jiné práce prof. Stiebra. Třeba však jen ještě upozorniti a zvláště zdůrazniti, že Stieber celým svým dílem jest osobností vynikající a svým zpracováním i slohem badatelem svérázným. Prof. Stieber klade velký důraz na zpracování i na jasnost výrazu, vliv to opět neobyčejně jemného právníckého postřehu, kterého zvláště civilistovi jest třeba. A tím prof. Stieber jest stejně vynikajícím, jako historikem právníkem. Rauscher.

Hospodářská politika střední Evropy v roce 1924. Minulý rok byl vlastně teprve prvním po světové válce, v němž také hospodářský život se poněkud vrátil do mírových poměrů. Zvláště pro střední Evropu byl to skutečný rok stabilisace a konsolidace, jež zatím dává aspoň naději na zdolání všech hospodářských obtíží; snad nejdůležitější skutečností po této stránce je konec valutového zmatku, jenž ještě v roce 1923 byl tak nepříznivým činitelem ve vývoji středoevropského hospodářství. Přijetí t. zv. Dawesova plánu Německem znamená přesun reparační otázky z politického pole na pole hospodářské; tento »nepolitický« — jak sám si říká — generál Dawes, jenž nenávidí politiky z povolání a jehož volební kampaň na místo vicepresidenta Spojených Států byla řetězem ironických projevů o politikáření a politikářích, dal skutečnou ránu dosavadní reparační politice, při které hospodářské důvody a hospodářská hlediska byla vždy až na posledním místě. Pomohl ke cti staré, ale zanedbávané zásadě, že hospodářské otázky se mají řešit hospodářsky a jen hospodářsky; veliký pocit úlevy a uklidnění střední Evropy je prvním dobrým následkem proražení této zásady.

Jinak je významnou událostí pro střední Evropu stabilisace měny polské. Nová jednotka polský zloty ustálena na poměru 1 zl. = 1 milion 800.000 polských marek a jeho hodnota připjata k hodnotě zlatého franku latinské mincovní unie. Zavedení nové měny nestalo se v Polsku bez krise, avšak dnes se zdá, že největší obtíže jsou překonány. Rakousko stabilisovalo svou měnu už dříve na poměru 71.060 korun = 1 dolaru a podobně se stalo v posledním roce také v Maďarsku, kde však měna stabilisována v poměru 346.000 korun maďarských = 1 anglické libře. Tím ovšem byla pro maďarskou korunu dána možnost dalších kursových variací podle anglické libry a koncem roku, když stoupala libra na světovém trhu, projevil se i vzestup maďarské koruny v poměru k ostatním valutám. Rakousko přechází nyní k t. zv. měně šilinkové, při čemž 1 sch. se rovná 10.000 rakouských korun. Československá koruna byla v minulém roce ceikem stabilisována na výši, jakou měla již v roce 1923.

Poměrně nejkritičtější byl vývoj měny v království SHS.; tam byl minulý rok dobou deflační politiky, která ovšem nezůstala bez následků pro hospodářský život státu — jak je to konečně známo i ze zkušeností československých. Vláda jihoslovenská hodlá však v deflační politice ještě pokračovat.

U nás stal se v druhé polovině roku pokus o likvidaci všech finančních bolestí, zbývajících z válečného dědictví známými zákony o peněžních a sanačních fondech, o válečných půjčkách atd. Důsledky těchto zákonů nelze ovšem ještě přehlédnouti, avšak — ať již budou jakékoli — budou za dané situace nutné. Rok 1925 přinese nám patrně už také cedulovou banku. Přinese-li s ní také zlatou měnu, je zatím pochybné, avšak — není vyloučeno. Zdá se, že na rozhodujících místech se s tím vážně počítá a zbývá jen říci, kdy to bude. —ík.

Nový katastrální zákon. Vláda připravila osnovu zákona o nové úpravě katastru pozemkové daně a jeho evidence. Stalo se to hlavně z důvodů nutného sjednocení dosavadních předpisů, které sice v zemích bývalé koruny české i v zemích bývalého záboru uherského jsou vybudovány na stejných zásadách, avšak v jednotlivostech se přece jen dosti značně liší. Kromě toho bylo řízení v těchto věcech v bývalém